

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

VIme, 1480

Prima pars

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

Septini⁹

Om̄ esset despōsata mater ihsu maria ioseph
anteq̄ cōuenirent inuenta est in vtero habens
de spiris lat o Matr. c. b̄m q̄ dicit Petrus rau
uanensis. Quātus sit de⁹ ille ignorat. qui vir
ginis mentem non stupet animū. non miratur:
pauet celum. tremunt angeli. creature non substinet. nam non
sufficit. et una puella sic deum in sui pectoris capit. recipit oble
ctat hospicio. vt pacem conferat terris. celis gloriā. salutem per
ditis. vitam mortuis. terrenis est celestibus parentela ipsius dei
cum carne cōmerciū. Dum igitur in tanta rei profunditate in
earnationis christi: ettende. quia virgo audiens perturba
tur annuncians angelus admiratur. obtupescit celum. natura
non substinet et ipse Joseph in lūs. virginis consortium refugit.
cognoscens magnum quid esse in virginē dum talia mente re
uolu in perscrutatione tanti misterii volo occulte dimittere vir
ginem. Sed ecce vestra efflagitat caritas. vrget deuotio. et ex
poscit presentis diei celebritas. vt solempne euangeliū licet im
merito attemptemus exponere. Estimate igitur fratres vt dicit
Petrus rauenē. qua reuerēntia. quo tremore nos tanto inter
esse debeat et conueniat sacramento. Leuemus ergo corda nra
cum manib⁹ ad virginem per quam velut mediatričem nobis
celestis gracia infundatur et illi dicamus Aue maria gracia ple
na domin⁹ ac.

Prima pars.

Om̄ esset despōsata matr ihsu maria Joseph. Ap
probata fuit consuetudo antiquorū que etiā lege ca
nois confirmatur vt non statim facta despōsatione
fiat conuentio coniugum. sed prefigitur a lege ter
minus duorum mensium. Primo quidem vt dicit augiliū. libro
nono de bono coniugio Ne vile habeat maritus sponsam da
tam quā non suspirauit dilatam. Secundo vt in hoc tempore me
dio parentur: que sunt necessaria solemnitati nuptiarum.
Tercio vt infra tale tempus vterq; coniugum deliberet si vult
meliora vota amplecti. quale est religionis ingressus quo aīma
desponsat deo. potest enim vterq; coniugum facere anteq; conuei
ant etiā altero non requisito. qđ post conuentione nullaten⁹ fie
ri licet. Juxta talē cōsuetudinē: Cum esset virgo despōsata Jo
seph: ante cōventionis tps. deus pater eā elegit in sponsaz. et
sādipūs virtute virginē granidauit. qđ cernens Joseph volu
it relinquerē virginem. Sed angelica visione eodius destitit a
pposito. et hec est summa p̄ntis euangeliū in quo tria tangunt.
P̄sumum est virginis despōlate cōceptus deitatis. Secundum ē

Sermo

mentis perturbatione affectus dubietatis. ibi: Joseph autem vir eius: Tercium est visionis angelice aspectus benignitatis. ibi. Hec autem eo cogitante: ppter primuz ē sciendū q̄ vt narrat bea. Lu. Cum virgo esset despōlata Joseph annunciantē an gelo concepit diuinitus. et quia angelus ei dixerat Elizabeth esse pregnantem. ideo ad illā accessit et mansit cum ea quasi mē sibus tribus. ministrans seniori semine pregnanti. Cum vero re disset nazareth vidit eam Joseph esse pregnantem quoniam iaz effuerant tres menses esse. et tūc sic continuando sequit illud quod habetur in presenti euāgelio. B Circa primū duo tanguntur. Primum est honesta desponsatio. Cū esset despōlata: non tamei in concupiscentia iuncta mī eius. mater imaculata mater incorrupta. mater intacta. mater ei⁹. mater dei vni geniti et regis omnium a plasmatoris et creatoris cunctorum: Nota quia duo magna facta s̄t. Unū qz virgo mater est. Alterum quia suū genuit factorē. Vnde Drige. illa consideras exclaravit dicens. O magna admiratiois grā. o mirabilis suauitas. O ineffabile magnus sacramentum: ipsa quidē virgo: ipsa et mater domini. ipsa et genitrix. ipsa eius aetilla. plasmatio ei⁹ quem genuit. quis vnoq̄ illa audiuīt. quis vidit talia: et quis h̄ excoigitare potuit. vt mater virgo esset: intacta generaret que etiam virgo permanxit et genuit. Et cui fuerit desponsata subiungit: Joseph: C Nota hī Criso. quia Joseph erat faber lignarius. ex quo apparet q̄ domus dauid iam quasi exto decesserat unde tunc christus cōcipiens erat vt domus Dauid repararetur xpo ex virginē nato de domo dauid. Querit h̄ Drige. que fuit necessitas vt desponsata ess̄ maria Joseph. cui⁹ homis difficultatem Ambrosius apit dicens. Latent diuina misteria nec facile iuxta ppheticum dictum quisq; hominū pot scire consilium dei. et ideo misterium desponsationis virginis p̄ certō scire non possumus. adducunt tamen sancti plures causas q̄z tres Drige adducit. Primo namq; ideo desponsata fuit quatenus hoc sacramentum celaretur dyabolo sed ut ille malignus populus fraudis cōmenta aduersus desponsatam virginem nulla penitus inueniret. Tercio vt nato isanti vel ipsi virginē Joseph sponsus videretur curam gerere. Ambrosi⁹ vero sup. Luc. sex ali as causas adducit Primo enim desponsata fuit ne diceretur q̄ cōcepit ex adulterio. maluit enim dominus aliquos de suo cetero de matris pudore dubitare. Secundo ne relinquoretur virginibus similia opinio a viuentibus velamen excusationis super infamacione matris domini. possent enim excusare se. et qd matr

Octauio

domini falso crimine infamata est. Tercio ne excusarent se iudei q̄ natum ex adulterio persequerentur. Quarto ne videretur in iuriari legi ipsa soluens. in qua partu inupte damnatur Quinto ad testimoniuꝝ pudoris virginis datur ei maritus. qui si nō cognouisset sacramentū. zelotipie spiritu vindicasset iniuriam. Sexto ut remoueretur a virginē mendaci suspicio. si enim inupta fuisset interrogata. quomodo esset pregnans. respondisset quia de spiritu lando. et videretur hominibꝫ q̄ culpā voluisse obumbrare mendacio. Secundo ponitur sancte secunditatis manifestatio: anteq̄ conuenirent: sic sponsus et sponsa In quo attende virginis castitatem quia ante eoz conuentionem: inuenta est habens in utero et qđ ex matre viginie cristus nasci debuit quatuor causas b̄tūs Aug. assignat. Prima quia fas non erat ut virtus per voluptatem. castitas plururiam. per corruptiones incorruptio nasceretur. Secunda quia non poterat nisi nouo ordine aduenire de celo. qui retinuerat mortis destruere venerat imperium. Tercia quia regnum debuit tenere virginitas que regebat generavit castitatis. Quarto ideo dominus virginem sibi requisiuit hospitium. ut nobis ostenderet castam mentem eius esse habitaculum. Nota q̄ Hiliudius ex illo verbo sumpsit principiū blasphemā di matrem domini. Dicit enim q̄ licet coepit christus non viri semine: tamen postea simul conuenierunt ipsa et ioseph. neq; enim ut dicit de aliquando non conuenturis potest intelligi anteq̄ conuenirent. sed contra tale impietatis commentum beatus Hiero. prudenter conscribit ostendens matrē domini cū ioseph perpetua virginitate virisse. Et ubi dicitur anteq̄ conuenirent. debet intelligi anteq̄ conuenirent in eodem habitationem & vivendi consortium. Vel ut dicit Remigius. anteq̄ tempus adesset quoniam fierent solemnia nuptiarum inuenta est die: Non ab alio iacet inuenta est nisi a ioseph qui maritali licentia omnia nouerat. in utero habens de spiritu lando: anteq̄ scripsit inquit lapides tabulas sine stilo ferreo ipse grauidavit Mariam spiritu lando.

Et nota q̄ conceptum virginis tota simul trinitas est operata. segregauit enim virtus trinitatis purissimum virginis sanguinem. coagulauit carnem. figurauit membra infudit animam. et perfectum hominem vniuit vero. non q̄ aut fuerit homo. et postea verbo vnitus. ut dixit Nestorius. sed simul facta est corporis. & unitio ut dicunt Damascenus & boetius. illa tamen corporis attribuitur spiritu lando p̄mo quidē quia amor est principium omnis nove generationis. generaatio autē christi nullo amore creata facta est. sed efficacia et impetu divini amoris supuēt.

Sermo

in virginem spūs autem sanctus amor diuinus est. Secundo q; conceptio naturalis et membrorum organizatio est a virtute formativa spūs existentis in semine. quia vero christi conceptio supernaturalis est. ideo supernaturalis spūs fuit artifex. Tertio ideo spiritui sancto attribuitur quia christus sua conceptione omnem creaturam sanctificat. Queritur quomodo verbum et unde virginis uterum introierit talia perscrutari valde formido. teste mihi conscientia quia intueor ex parte una verbuz caro factuz est. quod est altissimum. Ex altera vero virginis conceptu sanctissimum inter hec duo positus. nec valeo. nec sufficio. sed tamen ad remouendum simplicium ignoranciam. Attende qd dico non enim est credenduz q; verbū sumens carnem ex virginē ingressuz fuerat uterum eius cum primum esset foris et mutauit locuz ut esset ubi prius non erat. Sed etiā ante carnis assumptionē erat in virgine quemadmodū ē in omni creatura per presentiam potestuz et essentiā. existens igitur ut prius erat carnez assumptis absq; sui mutatione. sicut ego existens in cœlla in duo cappā. nec propter hoc non iterat ullam ingressus sum. sed sum in ea qualiter prius non eram sic diuinū verbū et prius erat in virginē. sed in conceptu fuit ibi qualiter prius non erat. Secundo cum queris quo verbum erat in virginē respondeo non intelligas sic ipsuz esse in ea q; non esset apud patrem in celo et in omni creatura. nec q; pars eius in virginē pars apud patrem. sed totus erat in virginē totus apud patrem. Vnde Drige. Non inquit pars virginis venit in corpore. nec ipse se diuinit ut dimidius apud patrem et dimidius esset in virginē. sed totus apud patrem et totus in virginē. totus in sinu patris totus in humano corpore. non relinquens superiora. venit querere terrena. que in celis sunt coaseruans et que in terra sunt saluans. ubiq; omnipotens in celis mediis hic sanctus virginitus deus. Sz dices quo modo hoc esse potuit. Attende exemplum. quemadmodū enim una vox tota ad aures peruenit diversoz. et quemadmodū ille color visionem sui facit in diversis oculis. et sicut eadem anima tota est in diversis partibus corporis et rursus. quemadmodū me nunc existēte. Mediolanus deus sua omnipotencia posset facere ut similiter totus essem Padue. ita diuinū verbū similiter totum erat in celo et in utero virginis nulla tamen similitudinuz aposterū declarat sufficienter quod querim⁹. sed p̄me due magis deficiunt ad declarandā h̄modi misterii excellētia. nulluz enim in creatura sufficiens vestigium repitur.

Secunda pars.